

மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இரண்டும் உலகம் போற்றும் உயர்ந்த இதிகாசங்களாகும். மகாபாரதம் இராமாயணத்தைவிடப் பெரியது. அதில் சூமார் முப்புதாயிரம் (30,000) பாடல்கள் உள்ளன. வியாச மகரிசி அவர்களால் மகாபாரதம் எழுதப்பட்டது. இந்நூல் எழுந்த கால எல்லையைக் கணக்கிட்டுக் கற்றுமுடியாது. ஆனால் மகாபாரதம் கி.மு. 1,500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நூலென்று சிலர் கருத்துரைப்பர். வியாசர் பாரதத்தைத் தழுவித் தமிழில் முதன் முதலில் எழுந்த காப்பியம் வில்லிபுத்தூழ்வாரால் இயற்றப்பட்ட வில்லிபாரதம் ஆகும். இதையடுத்து, 'நல்லாபிள்ளை பாரதம்', பாரதியாரின் 'பாஞ்சாலி சபதம்', மதினாநாதர் ராஜாஜியின் 'வியாசர் விருந்தம்', பல்கலை அறிஞர் "சோ" அவர்களின் 'மஹாபாரதம் பச்சுகிற்து', திருமயூரக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் 'மகாபாரதம்', அறிஞர் அ. லெ. நடராசன் அவர்களின் 'மகாபாரதம்', சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்களின் 'மகாபாரதம்', பரோசிரியர் ஜெ. ஸ்ரீ சந்திரன் அவர்களின் 'மகாபாரதம் உரையடையில்' ஆகிய நூல்களும் எழுந்தன.

சகோதரர்களான கௌரவர் குடும்பத்துக்கும், பாண்டவர் குடும்பத்துக்கும் இடையில் தோன்றிய குடும்பப் பிரச்சினைகள் பெரும் யுத்தமாக உருக்கொண்டு பதினெட்டு நாட்கள் மகாபாரதப் போர் நடந்தது. அப்போரில் பதினெட்டு அக்ரோணிப் படவீரர்கள் (முப்புத்தொன்பது இலட்சத்து முப்புத்தாறாயிரத்து அறுநூற்று - 39,36,600) பங்குற்று, அதில் பத்துப் பேர் தவிர மற்றைய அனைவரும் இறந்துபட்டனர். இறுதியாகப் பாண்டவர்கள் வெற்றிபெற்றுத் தருமர் முடிசூட்டி அததினாபுரத்தைத் தன் சகோதரரான பீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதவேன் ஆகியோருடன் ஆட்சிபுரிந்து வந்தான். அததினாபுரத்து மக்களும் மகிழ்ச்சியில் மிழ்கி இன்புற்று வாழ்ந்து வந்தனர்.

மகாபாரதத்தில் பிரதீபமன்னன், சந்தனு, பீஷ்மர், சித்திராங்கதன், விசித்திரவீரியன், துருபதன், திருதராட்டிரன், பாண்டு, விதுரர், துர்வாச மகரூஷி, வியாசர், கர்ணன், தருமர், பீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதவேன், துரியோதனன், துச்சாதனன், அபிமன்யு, துரோணர், அசுவத்தாமன், சகூனி, சல்லியன், சஞ்சயன் ஆகிய அரசர்களும், கங்காதவே, சத்தியவதி, அம்பை, அம்பிகை, அம்பாலிகை, காந்தாரி, கௌந்தி, மாத்ரி, திரௌபதி, சூபத்திரை, உத்தரைய ஆகிய அரசமகளிரும் அதிகம் பசேபப்படும் பாத்திரங்களாக வகித்துள்ளனர்.

மஶ்வரமும், அரசர்களும் இருந்தனர். பீஷ்மர் 'அரசர்களே! மணங்களில் எட்டு வகை உண்டு. அந்த எட்டு வகையில் பண்ணைப் பலாத்காரமாகக் கவர்ந்து திருமணம் செய்வதை 'இராக்கதம்' என்றும், அதுவே சிறந்ததெனவும் கஶ்றுவர். அதன்படி நான் இக்கன்னியர்களை அழைத்துச் செல்லவாள் எனே. உங்களாகக் கூற ஆற்றல் இருந்தால் தடுத்து நிறுத்துங்கள், பார்க்கலாம்.' என்று கஶ்றிவிட்டுக் கன்னியர் மஶ்வரையும் தரையில் ஏற்றிக் கொண்டு விரைந்து சென்றார். வீற்றிருந்த அரசர்கள் பீஷ்மரதை தடுத்துப் போர் புரிந்து தோல்வியடைந்து தத்தம் நாடுகளுக்கே சென்றுவிட்டனர். பீஷ்மர் கன்னியர் மஶ்வரையும் அததினாபுரம் சென்றடைந்தார். சில நாட்கள் சென்றபின் அம்பை பீஷ்மரை விட்டு வளையறேவிட்டாள். பீஷ்மர் விசித்திரவீரியன்க்கு அம்பிகை, அம்பாலிகை ஆகிய இருவரையும் திருமணம் செய்து வைத்தார். விசித்திரவீரியன் தன் மனைவியர் இருவரையும் ஏழு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தபின் காசநோய் பிடித்து மாண்டு விட்டான். விசித்திரவீரியன் மக்கட்பறேன்றி இறந்து விட்டானே என்று பீஷ்மரும், சத்தியவதியும் வருத்தப்பட்டனர்.

சத்தியவதி பீஷ்மரை நோக்கி 'மகனே! நான் கன்னியாயிருந்த பொழுது பராசர முனிவர் என்னுடன் உறவு கொண்டு ஓர் ஆண்டுகூழ்ந்தயைதை தந்தார். நான் மீண்டும் கன்னியானேன். அவர்தன் மகனுடன் பிரிந்து சென்றுவிட்டார். அந்த மகனின் பெயர் வியாசன். வதேங்கள் யாவும் தரிந்த சக்தி வாய்ந்த மகரிஷியாவான். நான் நினைத்தால் என்முன் வந்து நிற்பான். நான் சொல்லுவதையும் கேட்பான். எனவே நாங்கள் கட்டளையிட்டால் அவன் தன் சகோதரன் மனைவியர்க்குப் புத்திர பாக்கியம் கொடுப்பான். உன் எண்ணம் யாது?' எனக் கேட்டான். அதற்குப் பீஷ்மர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் சமமதம் தரிவித்தார். சத்தியவதி மகனை நினைத்ததும் வியாசர்தோன்றினார். சத்தியவதி முழு விவரத்தையும் வியாசர்க்குச் சொல்ல அவரும் ஓத்துக் கொண்டார். வியாசர் மஶ்லமாக அம்பிகை, அம்பாலிகை, பணிப்பெண் ஆகிய மஶ்வரமும் முறையே திருதராட்டிரன், பாண்டு, விதுரர் ஆகியோர் பிறந்தனர். அவர்கள் சிறுவராக இருந்தபடியால் தந்தை நிலையிலிருந்து பீஷ்மர் அவர்களைக் கவனித்து வந்தார். சத்தியவதி தன் இறுதிக் காலத்ததை தவத்தில் ஈடுபடக் காட்டுக்கே சென்றுவிட்டாள்.

00000

பீஷ்மர் காசி நாட்டிலிருந்து கவர்ந்து கொண்டுவந்த அரசிகள் மஶ்வரில் மஶ்த்தவள் அம்பை ஆவாள். அவள் பீஷ்மரிடம் 'நான் சௌபல நாட்டு மன்னன் சால்வன் மலே காதல் கொண்டாள் எனே. அவனையே திருமணம் செய்யவாள் எனே.' என்றுரைத்தாள். பீஷ்மரும் நீ அவனை விரும்பினால் இப்பொழுதே அவனிடம் செல்லலாமென்றார். அம்பை சால்வனை நாடித் தன்னதை திருமணம் செய்யுமாறு கேட்டாள். அதற்குச் சால்வன் 'அம்பையே நாம் காதலித்தது உண்மதைதான். மன்னர் பலர் கஶ்றியிருந்த சபையிலிருந்து பீஷ்மர் உன்னைக் கவர்ந்து சென்றார். அவரையே நீ திருமணம் செய்துகொள்.' என்று கஶ்றி அவளைத் திருமணம் செய்ய மறுத்துவிட்டான். அம்பை கலங்கிய மனத்துடன் அததினாபுரத்துக்கே வந்துவிட்டாள். பீஷ்மர் பிரமசரிய விரதம்

கடபைப்பிடிக் கிறனேன் என்று கஹிவிட்டார். அம்பை சால்வனிடமும் பீஷ் மரிடமும் மாறிமாறிச் சனென்று முறையிட டு ஆறு ஆண்டுகளைக் கழித்தாள். விரக்தியுடன் இமயமலைச் சாரலையடைந்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடும் தவம் புரிந்தாள்.

முருகக் கடவுள் அவள் முன் தோன்றி 'இனி உன் துன்பங்கள் அகன்றுவிடும். இத்தாமரை மாலையை அணிபவனால் பீஷ் மர இறந்து விடுவார்.' என்று கஹிச் சனென்றார். அம்பை பல அரசர்களைய நாடி 'இந்த மாலையை அணிந்து கொள்பவர் பீஷ் மரகைக் கொல்லும் வல்லமையை பெறுவார். பீஷ் மரகைக் கொல்பவரை நான் மணந்து கொள்வனே.' என்று கஹினாள். பீஷ் மரின் ஆற்றலை அறிந்த மன்னர்கள் எவராவது மாலையை வாங்க முன் வரவில்லை. அதன்பின் அவள் பாஞ்சால நாட்டு அரசனான துருபதன்; என்பவனிடம் சனென்று தன் கதையைக் கஹித் தனக்கு அடக்கை தருமாறு வேண்டி நின்றாள். பாஞ்சால மன்னனும் அவள் கோரிக்கைக்கு இணங்கவில்லை. அம்பை அந்த மாலையை மன்னனின் மாளிகையில் தொங்கவிட்டு ஓடிச் சனென்று விட்டாள். துருபத மன்னன் அந்த மாலையை எவரும் எடுக்காது காத்து வந்தான்.

அம்பை முனிவர்கள் தவம் இயற்றும் ஒரு காட்டை அடைந்து தனக்கு நடந்த அவலங்களைத் தவத்தோடு கூடுகஹினாள். அவர்கள் பரசுராமரை அணுகும்படி கஹினார். அம்பை பரசுராமரிடம் சனென்று தனக்கு நடந்தவற்றைக் கஹினாள். பரசுராமர் பீஷ் மரகைச் சந்தித்துக் கதையைத் தொழுவது இருவருக்குமிடையில் போர் மண்டி வறெறி தோல்வி இன்றி இறுதியில் பரசுராமர் போரிடாது விலகி விட்டார். பின்னர் அம்பை சிவனை நோக்கிக் கடும் தவம் செய்தாள். சிவன் அவள் முன் தோன்றி 'பெண்ணே! இப்பிறவியில் உன் இலட்சியம் நடைபெறாது. அடுத்த பிறவியில் அது ஈடேறும். பீஷ் மரம் இறந்து விடுவார்.' என்று கஹிச் சனென்றார். மறுபிறவி எடுப்பதற்காக அம்பை தீயில் விழுந்து மாண்டு, துருபதன் மகளாகச் சிகண்டி என்ற பெயரில் மறுபிறவி எடுத்தாள்.

ஒரு நாள் அரண்மனையில் தொங்கிய மாலையை எடுத்துத் தன் கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டாள். இதனை அறிந்த தந்தை துருபதன், பீஷ் மரின் பக்கைக் குப்பயந்து சிகண்டியை விட்டை விட்டு வளையவே அனுப்பி வைத்தார். இதன்பின் சிகண்டி தவத்தில் ஈடுபட்டாள். 'இஷ்டிகர்' என்னும் முனிவருக்குப் பணிவிடை செய்து வந்தாள். அம் முனிவர் சிகண்டியைப் பார்த்து 'கங்கை ஆற்றின் உற்பத்தியிடத்தில் 'விபஜனம்' என்னும் விழா நடைபெறுவது. அங்கு 'தும்பு' என்னும் கந்தரூவ அரசனுக்குப் பணிவிடை செய்து உனக்கு நன்மை வரும். உன் எண்ணமும் நிறைவேறும்.' என்று கஹிச் சனென்றார். சிகண்டியும் அவ்விழாவைக் குச்சனென்றாள். அங்கு சில கந்தர்வ இரூந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் சிகண்டியை நோக்கி 'நாம் இருவரும் நமது உருவத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாமா? அதாவது நீ எனக்கு உன் பெண் வடிவத்தைக் கொடு, நான் உனக்கு என் ஆண் வடிவத்தை தருகிறேன்.' என்றான். சிகண்டியும் அதற்குச் சம்மதித்து ஆணாக மாறிவிட்டாள். ஆனால் தன் பெயர் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. கந்தர்வனும் பெண் வடிவம் தாங்கிச் சனென்று விட்டான். ஆணாக மாறிய சிகண்டி பல போர்ப்பயிற்சிகள் பெற்றுப் புகழ் பெற்றவாழ்ந்தான். பின் பாஞ்சாலம் சனென்று தன் தந்தையை அணுகி 'தாங்கள் இனி பீஷ் மரக்குப் பயப்பட வேண்டாம்!' என்று கஹி நடந்தவற்றை

எழுத்துரகைகத் துருபதனும் சந்தோசப்பட்டு இருந்தான். பதினெட்டாம் நாள் நடந்த போரில் நள்ளிரவில் பாண்டவர் பாசறையில் தபங்கிக் கொண்டிருந்த சிகண்டியை அசுவத்தாமன் கொண்டு விட்டான்.

00000000

காந்தார நாட்டு மன்னன் சூலபனுடைய மகளான காந்தாரியதைத் திருதராட்டிரனுக்கு மணம் முடித்து வதை தார்பீஷ்மர். திருதராட்டிரன் கண்பார்வையற்றவன். கணவன் பிறவிக் குருடன் என்ற காரணத்தால் தானும் தன் கண்களைத் துணியால் இறுகக் கட்டிக் கொண்டு தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வாழ்ந்தான். குந்திக் குழந்தை பிறந்த சயெதியகை களே விப்பட்டாள். அப்பொழுது காந்தாரி கருத்தரித்திருந்தாள். குந்திக் குழந்தை பிறந்துள்ளதால் காந்தாரி பொறாமலை கொண்டாள். ஆத்திரம் கொண்டு தன் அபிவயிற்றில் அடித்ததால் மாமிசப் பிண்டம் வளிப்பட்டது. வியாசர் அருளால் அதிலிருந்து நாளாந்தம் ஒருவர் வீதம் நிறு ஆண் குழந்தைகளும் ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தனர். இவ்வாறு காந்தாரி நிறுறொரு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாள். இவர்களில் மடித்தவன் துரியோதனன். இவன் பரோசையும், பிபிவாதமும் கொண்ட மடிக் கன். இரண்டாவதாகப் பிறந்த துச்சாதனன் மிகக் கொடியவன். கட்சைச் சதம்பி விகர்ணன் ஒருவன் மட்டுமே தி, நியாயங்களுடன் நின்றவன்.

நடந்தறைய போரில் நிறு பிள்ளைகளை இழந்து தவித்துக் கொண்டிருந்த திருதராட்டிரனையும், காந்தாரியையும் நாடாளும் மன்னனான தருமர் ஆறுதல் கறி அவர்களையப் பதினந்து ஆண்டுகள் குறையதேமின்றிப் பாதுகாத்து வந்தான். எனினும் அவர்கள் தங்களின் கட்சைக் காலத்தகை காடா ஏகித் தவம் புரிந்து வாழ்விருப்பாடையோம் என வணேபி நின்றனர். தருமர் எவ்வளவு கறியும் அதை அவர்கள் கடைகவில்லை. திருதராட்டிரனையும், காந்தாரியையும் பின்தொடர்ந்து குந்தியும், விதுரரும், சஞ்சயனும் கானகம் சின்றனர். அவர்கள் அங்கு மன்றாண்டுகள் துறவு, தியானம், தவம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அன்றொருநாள் காட்டுத் தீ எங்கும் பரவிய பொழுது தியானத்தில் இருந்த திருதராட்டிரன், காந்தாரி, குந்தி ஆகிய மடவரும் மாண்டனர். அன்றைய தினம் விதுரரும், சஞ்சயனும் தியானத்தில் ஈடுபட்ட இமய மலையை நோக்கிச் சின்றதால் அவர்கள் இதீயிலிருந்து தப்பித்துள்ளனர்.

0000000 - 00000000

யது வம்சத்தில் சரசனேன் என்னும் மன்னனுக்குப் பிரிதா என்னும் மகளும், வசுதவேன் என்னும் மகனும் பிறந்தனர். இந்த வசுதவேன் கிருஷ்ணனுக்குத்

தந்தையாவான். சரீரசனேன் தன் மகள் பிரிதாவகைக் குந்திபோஜனுக்கு வளர்ப்பு மகளாகக் கொடுத்தான். இதனால் பிரிதாவகைக் குந்தி என்ற பெயரால் அழைத்தனர். ஒரு சமயம் துர் வாச மகரிஷிக் குப் பணிவிட சைய்யக் குந்திக் குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவள் பணிவிடையில் மகிழ்ச்சியுற்ற மகரிஷி குந்திக் கு ஒரு மந்திரத்தை அருளினார். அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்தால் நினதைத் தவியவம் தனோன்றி நினதைத் ததகைக் கொடுக்கும். ஒருநாள் மந்திரத்தைச் சோதிக் கவிரும்பிச் சரீரியனை வணேடி அம் மந்திரத்தை ஓதியதும் சரீரியன் தனோன்றி அவளுக்கு ஒரு மகப்பேறே கொடுத்தான். அதனால் அச்சமடந்த குந்தி அக் குழந்தையை ஒரு பெட்டிக் குள் வைத்துக் கங்கை ஆற்றில் விட்டதும் குந்தி மீண்டும் கன்னியானாள். இந்த இரகசியம் எவருக்கும் தெரியாது காப்பற்றிக் கொண்டாள் குந்தி. கங்கையில் விட்ட குழந்தை பின்னாளில் கர்ணன் எனப் புகழ் பெற்றான். நடந்தறேய சமயம் வரத்தில் குந்தி அத் தினாபுர மன்னனான பாண்டுவக் கு மால சபை மனைவியானாள். சில நாட்களின் பின் மத்திர நாட்டு மன்னன் மகளும் சல்லியனின் சகோதரியுமான மாத்ரி என்பவள் பாண்டுவக் கு இரண்டாம் மனைவியானாள். பாண்டு மன்னன் வட்டை ஆடுவதில் ஆர்வம் கொண்டவன். அன்றொருநாள் பரிவாரக் களுடனும் மனைவியருடனும் காட்சிசென்று வட்டையாடிய பொழுது புணர்ச்சியில் உள்ள இரு மான்கள் மீது அம்பு செலுத்தினான். ஆண் மானாக இருந்த கிந்தமர் என்னும் முனிவர் பாண்டுவை நோக்கி 'நீ மனைவியருடன் கட்டும் போது இறக்கக் கடவது!' என்று சாபமிட்டுச் சென்றார். இதனால் பாண்டு மகப்பேறே இல்லாமற் போகும் என்று மனங் கலங்கித் தவித்தான்.

பாண்டு மன்னனின் நிலையை அவதானித்த குந்தி தன் இளமையைப் பராயத்தில் துர் வாசர் அருளிய மந்திரத்தைப் பற்றிக் கறினாள். அந்த மந்திரத்தால் மகப்பேறே கிடைக்கும் என்றும் கறினாள். இதனால் பாண்டு மிகக் சந்தோசமடந்தான். ஒரு நல்ல தினத்தில் தருமதேவையை நின்றது அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்தாள் குந்தி. அதனால் அவள் ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். அவளுக்கு யுதிஷ்டிரன் (குராமர்) எனப் பெயர் சபைபினர். அதன் பின் வாயுபகவானை நினதைத் துப்பீ மன் பிறந்தான். இதையடுத்துத் தவேநே திரன் அருளால் அருச்சுனனைப் பெற்றெடுத்தாள் குந்தி. பின்னர் பாண்டுவின் விருப்புகளே பந்திரத்தை மாத்ரிக் கு உபதேசித்தாள். மாத்ரியும் அந்த மந்திரத்தை இரட்டையர் களான அசுவினித் தவேர் களை நின்றது உச்சரிக்க நகுலன், சகாதவேன் ஆகிய இருவரும் பிறந்தனர். இவ்வண்ணம் பாண்டு மன்னனுக்கு ஐந்து புதல் வர்கள் வந்துதித்தனர். பாண்டு மன்னன் மனைவியர் மக் களுடன் சிலகாலம் காட்டிலயே வாழ்ந்து வந்தான். அன்றொருநாள் பாண்டு காம இச்சயால் மாத்ரியைக் கட்டியணைத்தான். அக்கணமே ரிஷியின் சாபத்தால் அவன் உயிர்துறந்தான். மாத்ரி 'மபிதானந்த நிலையில்,' நின்ற பாண்டுவுடன் உடன் உயிர் நீத்தாள். ஆனால் குந்தி 'தாபத நிலையில்' நின்ற உடன் கட்டையறோது கமை மபைண்டு தன் ஐந்து புதல் வர்களையும் காப்பற்றி வளர்த்து வந்தாள். மயேம் பஞ்ச கன்னியர்களில் குந்தியும் ஒருத்தியாவாள்.

பாரதப் போரில் கர்ணன் மாண்ட பொழுது, அவன் முன் கறி வதைத் திரகசியக் கறிநின் படியும், குந்தி அவன் தலையைத் தன் மடிமலே வதைத் து 'மகனே! மகனே!' என்று அழைத்து புலம்பித் தன் மற்றைய ஐந்து புதல் வர்களையும் அழைத்து 'இவன் தான் உங்கள் அண்ணன். இதுவரை இதனை நான் உங்களக் குச் சொல்லாததற்கு என்ன

மன்னித்துக் கொள்ளவும்' என்று கபறித் தான் இதுவரை கட்பிக் காத்த இரகசியத்தபை பலரும் அறியப்பட்டுத் தினாள். இதன்; கட்டேட பாண்டவர்கள் 'அண்ணனைக் கொண்டு விட்டோமே!' எனக் கதறி அழுதனர். குந்தி தன் இறுதிக் காலத்தில் காடகேத் தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாள். ஒருநாள் அவள் தவம் செய்து கொண்டிருக்கையில் காட்டுத் தீ பரவியதில் மாண்டுவீட்டாள்.

00000000 - 0000000000

பாஞ்சால நாட்டு மன்னனான துருபதன் மகள் தான் திரிபுத்தி. இவளுக்குச் சூயம் வரம் செய்ய ஏற்பாட்டு நடப்பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்தணர் வேதத்துடன் ஏகசகக்ர நகரத்தில் தங்கியிருந்த பாண்டவர்களுக்கு இச் செய்தி கிட்டியது. குந்தியும் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலம் சென்று ஒரு குயவன் வீட்டில் தங்கியிருந்தனர். சூயம் வரத்தன்று பல நாட்டு மன்னர்கள் அரங்கின் உள்ளே தமக்கூரிய இரக்கைகளில் அமர்ந்தனர். பாண்டவர்கள் அந்தணர்க்கூரிய இடத்தில் சென்று பரவலாக அமர்ந்தனர். திரிபுத்தி மாலையுடன் வந்து நின்றாள். சூயம் வர நிபந்தனைகளை அவள் சுகோதரனான திட்டத்துய்மன் மன்னர்களே! இதோ வில;லும் ஐந்து அம்புகளும் இரக்கின்றன. துவாரத்துடன் கப்டிய சக்கரம் மலே சூழன்று கொண்டிருக்கின்றது. அதற்கு மலே மீன் வடிவில் ஓர் இலக்கு இருக்கிறது. அதன் நிழல் கீழே உள்ள தண்ணீரில் தெரிகிறது. இந்த நிழலை நோக்கிக் குறிபார்த்து மலே உள்ள மீன் இலக்கைச் சூழலும் சக்கரத்தின் துவாரத்தின் ஊடாக அம்பைச் செலுத்தி வீழ்த்த வேண்டும். அவ்வண்ணம் வீழ்த்துபவருக்கு என் தங்கை மனைவியாவாள்' என்று கபறினான். நிபந்தனைகளைக் கட்டேட சிலர் அதிர்ச்சியுற்றனர், சிலர் முயன்று பார்த்துத் தோற்றனர். சிசுபாலன், சல்லியன், ஜராசந்தன், கரணன், துரியோதனன் ஆகியோரும் முயன்று தோற்றுப் பின் வாங்கினர்.

மன்னர்கள் எவரும் வறெறியடையாததைக் கண்ட திட்டத்துய்மன் போட்டி முறைகளைத் தளர்த்தி 'சூயம் வரப் போட்டியில் மன்னர்கள் மட்டுமல்ல யார் வேண்டுமானாலும் பங்கேற்கலாம்' என்று அறிவித்தான். உடனே அந்தணர் கபட்டத்திலிருந்து ஒரு வாலிபன் எழுந்து வந்து வில்லை எடுத்து, நாண் ஏற்றி, அம்பு தொடுத்து, மீன் வடிவ இலக்கைச் சூலபமாகக் கீழே வீழ்த்தினான். திரிபுத்தி வந்து அவனுக்கு மாலையைக் கட்டி அவனுக்குக் கருகில் நாணத்துடன் நின்றாள். வறெறிக் கனியான திரிபுத்தியுடன் பாண்டவர்கள் குயவன் வீட்டை அடைந்தனர். தாங்கள் கொண்டுவந்த கனிபற்றிய செய்தியை வீட்டின் உள்ளே இருந்த குந்திக் குக் கட்டே குமாறு கபறினர். அங்கிருந்தவாறே குந்தி 'நீங்கள் ஐவரும் அக்கனியைப் பகிர்ந்து உண்ணுங்கள்' என்று கபறினாள். வளியே வந்து திரிபுத்தி அருச்சுனன் அருகில் நிற்பதைக் கண்டு திகைத்துப் படுதும் வரந்தினாள். தாயின் சொல்லைக் கருத்திற் கொண்டும், வியாசர் கபற்றை ஏற்றும் துருபதன் திரிபுத்தியைப் பாண்டவர் ஐவருக்கும் திருமணம் செய்வித்து வைத்தான். பீஷ்மர், விதுரர் கருத்துக்களே பாண்டவர்க்குப் பாதி இராச்சியம் கொடுக்கச் சம்மதித்தான் திருதராட்பிரன். குந்தியும், மறைதர்களும், திரிபுத்தியும் அத் தினாபுரம் வந்தனர். தருமருக்கு முடிசுட்டினான் திருதராட்பிரன்.

காண்டவப் பிரஸ்தம் பாண்டவர் க்கு ஒதுக்கப்பட்டது. பாண்டவர்கள் இந்திரப்பிரஸ்தம் என்ற நகரத்திலிருந்து அவர்களுக்கரிய நாட்டை ஆண்டு வந்தனர்.

அரச்சுனன் ஓர் ஆண்டுத் தீர்த்த யாத் திரயை மறே கொண்டு பல தலங்கள்க்குச் சென்று கடசையாகத் துவாரகையில் உள்ள பிரபாசா என்னும் தலத்தையடைந்தான். அவனுக்க்குக் கிருஷ்ணரின் சகோதரி சபுத்திரயை அடைய வணே டுமென்ற ஆசை பல நாட்களாக இருந்தது. இதற்குப் பலராமர் தடையாயிருந்தார். கிருஷ்ணர் உதவியுடன் அரச்சுனன் துறவகக் கோலம் பிண்டு பலராமரிடம் செல்ல, அவர் துறவியை வணங்கித் தன் அரண்மனகைக் கு அருகிலுள்ள ஆசிரமத்தில் தங்கி இருக்காமாறும், சபுத்திரயை அத்துறவிக் குப் பணிவிடையுரியுமாறும் வணே பிக் கொண்டார். சில நாட்களில் தான் பணிவிடையெய்யும் துறவி அரச்சுனனே என்று சபுத்திரை தெரிந்து கொண்டாள். பின்பு கிருஷ்ணன் முன்னின்று அரச்சுனன் -சபுத்திரை ஆகிய இருவருக்கும் திருமணம் நடந்தறேயது. இருவரும் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்பினர்.

சிறுகாலம் செல்லச் சபுத்திரை அபிமன்யு என்னும் உலகப் புகழ் வாய்ந்த மாவீரனபைப் பெற்றாள். நாளடைவில் திட்டமிட்டபடி அபிமன்யுவுக்கும் விராட வந்தே தன் மகள் உத்தரகைக் குத் திருமணம் இனிதே நிறைவேறேயது. திரௌபதி தன் ஐந்து கணவர்கள் மிலம் ஐந்து பிள்ளகைகளைப் பெற்றெடுத்தாள். திரௌபதி பஞ்சகண்ணியர்களில் ஒருத்தி Akhவாள். பாரதப் போர் முடிந்து முப்பத்தாறு (36) ஆண்டுகள் சென்றபின், சுவர்க்கலகோகம் செல்வதற்குப் பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் மரவூரி தரித்து, உண்ணா விரதம் மறே கொண்டு, புண்ணிய நதியில் நீராடி, புனிதத் தலங்களதைத் தரிசித்து, இமயமலையைக் கண்டு, மரோமலையைத் தரிசித்து, சுவர்க்கத்தை நகோக்கிப் பயணம் தொடர்கையில் திரௌபதி சோர்ந்து விழுந்து இறந்து போனாள்.

ஐந்தாம் பகுதி

'சத்தியம் மிக உயர்ந்த தருமம்', 'தருமம் வறெறி பெறும்' என்ற ஓர் உண்மதைத் தத்துவத்தை மகாபாரதம் உலகக்க்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தருமம் இரண்டு மனித உருவம் தாங்கிச் செயற்பட்டதையும் மகாபாரதத்தில் காண்கின்றோம். ஒருவர் தருமர், மற்றவர் விதுரர். அறவூரைக் கறி நின்றார் விதுரர். அதனேரேம் தருமர் அறத்தபைப் பணிக் காகக் ஆயுத்தத்தை நாடினார். அதில் இருவரும் வணென்றனர்.

பார்வதி, பரமசிவன், இந்திரன், வாயுபகவான், தருமதவேதனை, மூருக்கக் கடவாள், சரியன், அசுவினித் தவேர்கள், சப்தரிஷிகள், முனிவர்கள், மகரிஷிகள், நாரதர், வியாசர், தூர்வாச மகரிஷி, பராசர முனிவர், கண்ணன், பலராமர், அகஸ்தியர், சத்தியபாமா, அனுமன் ஆகிய மலேரார் அனைவரும் மகாபாரதம் முழுவதும் உலாவித் திரிந்து தத்தமது ஞானத்

தத்துவங்களவை வீ சிசு சனெற்றமயைால் மகாபாரதம் ஈபிணயைற்ற இதிகாசமாக மகங்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது.

மகாபாரதத்தில் நட்பு, ஞானம், சத்தியம், தவம், தானம், ஆசை, தியாகம், அறியாமலை, விரோதம், சுவர்க்கம், நரகம், பிறப்பு, காதல், திருமணம், இறப்பு, போர், அழிவு, பணிவு, அறிவு, சூத்தம், தபயம்மை, பரிசூத்தம், கல்வி, அறம், பொருள், இன்பம், முக்தி, காலத்தின் வலிமை, காலத்தின் நியதி, வினயைின் பயன், பாவம், புண்ணியம், இன்சொல்லின் சிறப்பு, உபவாசத்தின் உயர்ச்சி, குதிரையாகம், இராஜசபயயாகம், கர்மவினலை, சாபம், துறவு வாழ்க்கை ஆகிய விடயங்கள் பரவலாகப் பசேப்பட்டு அவற்றிற்குரிய விடகைளும் காண்ப்பட்டுள்ளதயையும் காண்கின்றோம்.

அறம், மறம் ஆகிய இரு நிலகைளில் நின்றவர்களயையும் மகாபாரதம் பட்டியலிட்டாக் காட்டுகின்றது. அறநிலயைில் சந்தனு, பீஷ்மர், விதுரர், பாண்டு, தருமர், பீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதவேன், துரோணர், துருபதன், பலராமர், கிருஷ்ணன், கங்காதவே, சத்தியவதி, குந்தி, மாத்ரி, திரௌபதி, சூபத்திரை, உத்தரைய ஆகியோர் நின்ற அறங்குறிப்பறும் புகழும் பறறனர். அதநேரம் மறநிலயைில் திருதராட்டிரன், காந்தாரி, துரியதனன் ஆகிய துணைற்றி ஒன்பது சகோதரர்கள், சகுனி, அசுவத்தாமன், கர்ணன் ஆகியோர் மறங்காதது மாண்டொழிந்தனர்.

குந்தியானவள் ஒரு முனிவரால் அருளிக் கொடுக்கப்பட்ட மந்திரத்தையையே உச்சரித்ததால் கர்ணன், தருமர், பீமன், அருச்சுனன் ஆகியோர் வந்துதித்தனர். அதன்பின் குந்தி, மாத்ரிக்கு அந்த மந்திரத்தையையே உபதசேத்தாள். மாத்ரி அந்த மந்திரத்தையே இரட்டையர்களான அசுவினிதவேர்களையையே நின்றது உச்சரிக்க நகுலன், சகாதவேர் என்னும் இரட்டையர் பிறந்தனர். இன்னும் வியாசர் மபிலமாக அம்பிகை, அம்பாலிகை, பணிப்பண்ண ஆகிய மபிவரகும் முறயையே திருதராட்டிரன், பாண்டு, விதுரர் ஆகியோர் பிறந்தனர். அக்காலத்தில் அரசமகளிர் மந்திரம் உச்சரித்ததும், முனிவர்கள் மபிலமும் மகப்பறே பறற அதிசயச் செய்திகளயையும் காண்கின்றோம்.

மன்னர் பலதார மணம் புரிவது ஒரு வழக்காக இருந்துள்ளதையே மகாபாரதத்தில் காண்க்குபியதாக உள்ளது. சந்தனு மன்னன் கங்காதவே, சத்தியவதி ஆகிய இருவரயையும், விசித்திரவீரிய அரசன் அம்பிகை, அம்பாலிகை ஆகியோரயையும், வியாச மகரிஷி அம்பிகை, அம்பாலிகை, பணிப்பண்ண ஆகிய மபிவரயையும், திருதராட்டிர வந்தன் காந்தாரி, காந்தாரியின் பத்தூசர்நதிரிகள் ஆகிய பதினொருவரயையும், பாண்டு மன்னன் குந்தி, மாத்ரி ஆகிய இருவரயையும், அருச்சுன அரசன் திரௌபதி, சூபத்திரைய ஆகிய இருவரயையும், பீமன் ஆன அரசன் திரௌபதி, இடும்பி ஆகிய இருவரயையும் திருமணம் செய்து கொண்டனர். அக்கால மன்னர்கள் அதிகமாகப் போர் துடையது மபிவதாலும், தத்தமது அரசுக்குப் பல வாரிசுகளையையே வதைத் திருக்க வணேபியதாலும், அவர்கள் பலதார மணம் புரிந்தனர் போலும்.

மறேகாட்டிய அரசியர்களான கங்காதவே, சத்தியவதி, அம்பை, அம்பிகை, அம்பாலிகை, காந்தாரி, குந்தி, மாதரி, திரௌபதி, சூபத்திரை, உத்தரைய ஆகியோர் தத்தமக்குரிய மன்னர்களிடம் இணைந்து வாழ்ந்து, அரசுப் பரம்பரையை நிலைநாட்ட உதவி நின்று, அரசவாரிசுகளைப் பெற்றுக் கொடுத்து, ஆட்சிப் பொறுப்பிலும் உதவி நின்று, தம் மன்னர்களை அறநெறிகுட்படுத்தி ஆகிய பரமப் பொறுப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ள அரசியர்கள் வாழ்த்திப் போற்றக் குரியோராவர்.

wijey@talktalk.net